

מ"י 28966/09/17 - מדינת ישראל נגד מחמוד פחמאוי, עלי ספורי

24 ספטמבר 2017

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 28966-09-17 מדינת ישראל נ' פחמאוי

מ"י 28952-09-17 מדינת ישראל נ' ספורי

לפני כבוד השופט עמית מיכלס

המבקשים מדינת ישראל

נגד

החשודים

1. מחמוד פחמאוי

2. עלי ספורי

נוכחים:

נציג המבקשת רס"ר תומר שמעוני

החשודים באמצעות שב"ס

ב"כ החשוד 1 עו"ד דרויש

ב"כ חשוד 2 עו"ד בריה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצרו של החשודים למשך 5 ימים וזאת על מנת לאפשר הגשתו של כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים, הכל כעולה מהצהרת התובע על פי סעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, שהוצגה בפני בית המשפט והסנגור וסומנה במ/1.

לאחר שעיינתי בחומר החקירה, נחה דעתי כי קיימת תשתית ראייתית לביצוע העבירות המיוחסות לחשודים. כמו כן, נראה כי מתקיימת, לכאורה, עילה למעצרו של החשודים עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדם כמפורט בסעיף 21(א)(1) לחוק המעצרים.

אשר לחשוד 1, הרי שמיוחסים לו שני ארועים שונים של גניבת רכב ונסיון לגניבת כלי רכב נוסף.

עמוד 1

לחשוד עבר פלילי מכביד הכולל 4 הרשעות קודמות שעניינן תיקי חקירה רבים אין ספור, בהם הורשע במהלך השנים, הכוללים בין השאר גם עבירות רכוש ובכלל זה גם עבירות הקשורות לכלי רכב ועבירות בטחוניות. נוסף על כך, ריצה חשוד 1 עונשי מאסר, מהן ממושכים.

חשוד 2 אמנם נעדר עבר פלילים, עם זאת, מיוחסי לו חמישה ארועים שונים של גניבת כלי רכב ונסיון לגניבת כלי רכב נוסף.

עוד ניתן ללמוד ממסוכנותם של החשודים מהעובדה שהם חברו יחדיו לצורך ביצוע המעשים. העובדה שהעבירות בוצעו על פי החשד בשיטתיות ובתחכום, במובן זה שהחשודים פעלו בשיטה שתמציתה הוא השכרת כלי רכב מחברות השכרה שונות ובעת שהרכב ברשותם שכפול, המפתח של הרכב והסלקה של מכשיר איתור בכלי הרכב, לאחר מכן השבתו לחברת ההשכרה. לאחר שהרכב מושכר ללקוח הבא איתר חשוד 2 את מיקום הרכב באמצעות אפליקציה המחוברת למכשיר האיתור ובדרך זו גנב את כלי הרכב והעביר אותו לשטחי הרשות הפלסטינית.

בנסיבות אלו, קשה לומר שלא קמה עילת מעצר של מסוכנות נגד מי מהחשודים, גם אם מדובר "רק" בעבירת רכוש.

במהלך הדיון טען ב"כ חשוד 1 לפגמים שנפלו בהצהרת התובע, במובן זה שההצהרה לא כללה את פירוט סעיפי האישום. עיינתי בהצהרת התובע ומצאתי שלא נפל בהצהרה פגם כלשהו והיא עונה על הכללים שנקבעו בעניין בפסיקת בית המשפט העליון. כך נקבע מפורשות בבש"פ 8845/04 אל טוויל נ' מדינת ישראל, שאין מקום לדרישה כי יכלל בהצהרת התובע פירוט של סעיפי העבירות שיש כוונה להאשים בהם את החשוד.

באותה החלטה אף נקבע שבשלב בו עובר תובע על תיק החקירה טרם חתימה על הצהרת התובע, עליו לעבור "על פני חומר החקירה" ואין לצפות שהתובע יקרע כל תו ותג בתיק באופן שיאפשר לו להגיש כתב אישום מיד שסיים לקרוא את תיק החקירה.

לפיכך, גם אם התובע שחתם על כתב האישום מכיר בקווים כללים ואולי אף העמיק חקר לגבי חלק מהראיות בתיק, עדיין צפויה לו עבודה רבה, זאת בשים לב למורכבות הראיות שנאספו נגד החשודים, הצורך להצליב בין תיקים ולהוכיח את שיטת הפעולה של החשודים.

אשר על כן, לאחר שנתתי דעתי להיקף חומר החקירה, מצאתי לעתור לבקשה ברובה ואני מורה על מעצרו של החשודים עד ליום 27.9.17 בשעה 14:00.

החשודים יובאו לבית המשפט לא יאוחר מהשעה 12:00.

מתיר הכנסת ציוד אישי, כפוף לנהלי שב"ס.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ח, 24/09/2017 במעמד הנוכחים.

עמית מיכלס, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

במקרים רגילים ב הם מוגשת הצהרת תובע, אכן נהוג לאפשר לחשודים לדבר עם בני משפחה או חברים חרף העובדה שבמובן הפורמלי הם עדיין נתונים במה שמכונה "מעצר לצורכי חקירה".

עם זאת, אין מדובר בהנחיה או בחוק, אלא בכלל שהשתרש.

במקרה שלפני, דומה שהנסיבות שונות ממקרים דומים אחרים בהם ניתן לומר שהחקירה הסתיימה לחלוטין.

בנסיבות הללו, לאור התנגדות המבקשת, לא מצאתי טעם לחרוג מהכללים ומהוראות החוק ולאפשר לחשודים לדבר בטלפון טרם הגשת כתב האישום. מובן הדבר שמיד לאחר הגשת כתב האישום, וללא כל קשר האם יאותרו כל החשודים בתיק זה או לא, יותר לחשודים לקיים שיחות טלפון לאחר שישתנה הסטטוס שלהם מעצורי "ימים" לעצורים "עד החלטה אחרת", או "עצורים עד תום ההליכים".

לפיכך הבקשה נדחית.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ח, 24/09/2017 במעמד הנוכחים.

עמית מיכלס, שופט

הוקלד על ידי איילה יפעת לוי